

[Helge Larsen.]

Men endnu mere forundret bliver jeg, når jeg hører det ærede medlem hr. Poul Thomsen gå imod forslaget om at ligestille kommunale gymnasier og statsgymnasier tilskudsmæssigt. Det er en forundring, der vokser til en følelse af det helt uforklarlige. Det ærede medlem hr. Poul Thomsen udtalte nemlig ved første behandling af dette lovforslag — Folketingstidende sp. 3609 —:

„Nu kommer der her et forslag, hvor-
 efter det bliver lettere for kommunerne
 at oprette gymnasier, og hvorefter det
 bliver lettere for de allerede oprettede
 kommunale gymnasier at klare driften
 selv. En ligestilling på dette område
 finder vi for vort vedkommende rigtig, og
 derfor er vi meget velvilligt indstillet
 over for det princip, som er nedlagt i lov-
 forslaget.“

Det princip, der her omtales, er, at staten betaler de 90 pct. af udgifterne ved driften af statens gymnasier og kommunale gymnasier, og at de pågældende kommuner betaler 10 pct., altså en fuldstændig ligestilling med hensyn til tilskuddet til driftsudgifterne. Dette forslag er overhovedet ikke ændret i udvalget, og nu kommer det ærede medlem hr. Poul Thomsen og medde-
 ler, at han og hans parti med undtagelse af det ærede medlem hr. Jacob Pedersen ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vil stemme imod det. Jeg forstår ikke dette. Nu behandler vi jo realskoler og skoleforhold i det hele taget, og så er det vel tilladt at udtrykke sig i en ligning. Man kan vel sige det således, at det konservative folkepartis stilling i denne sag er at sammenligne med en ligning, dog ikke en ligning, som er vanskelig at løse, men en ligning, tror jeg vi kan sige, der kun har én ubekendt.

Gøting: Den række udvalgsmøder, der har været, og de skriftlige og mundtlige henvendelser, som udvalget har modtaget fra Den private Realskoles Bestyrerforening, Den private Realskoles Lærerforening og Pensionskassen af 1925, har efter min opfattelse bevirket, at vi nu med de af ministeren stillede ændringsforslag står over for et lovforslag, som giver de private realskoler tålelige og anstændige vilkår. Det gælder spørgsmålet om lærernes pensionsforhold, hvor der er åbnet mulighed for en

praktisk løsning af spørgsmålet, det gælder det øgede ledertilskud på inspektørbasis, og det gælder især den tilstræbte principielle ligestilling vedrørende statens tilskud til henholdsvis folkeskolen og de private realskoler.

Jeg skal ikke gå dybere ind i den debat, som både det ærede medlem hr. K. B. Andersen og det ærede medlem hr. Marius Buhl har været langt inde i, men blot tilføje, at jeg tror, at det er lykkedes at gøre ret og skel til alle sider. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den af det konservative folkeparti nærede betænkelighed er ubegrundet.

Angående lovforslaget om statstilskud til private gymnasieskoler og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte og lovforslaget om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte vil jeg tro, at der gennem de stillede ændringsforslag nu er blevet formet lovforslag på en så reel og enkel måde, at lovene vil kunne komme til at fungere helt tilfredsstillende. Med hensyn til eventuelle urimeligheder, som måtte vise sig over for enkelte kommuner, synes jeg, at det er tilfredsstillende, at ministeren vil søge disse afhjulpet i hvert enkelt tilfælde.

Ordningen i § 5 om forskudsvis udbetaling af statstilskud må være en tilfredsstillende løsning, som også nyoprettede og hurtigt voksende skoler må kunne acceptere.

Den lille, men særdeles praktiske ændring til lovforslaget om fordelingen af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte kan vi fuldt ud acceptere, og vi kan anbefale alle de til de 3 lovforslag stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker udvalgene for grundig og velvillig behandling og er tilfreds med det resultat, man er nået til, og som støttes af udvalgsflertallene. Også jeg er skuffet over, at der ikke kom enstemmige betænkninger med tilslutning fra alle 5 partier, efter at der ved første behandling blev udtalt megen velvilje og forståelse fra konservativ side. Lovforslagene er jo afgjort ikke blevet forringet under sagens behandling, heller ikke set fra et konservativt synspunkt,